

Oglas, pripremljen i održan je na temelju običnog članka 111 po dogovoru.

Novci za predobjedu, oglase itd. taj se napomenucim ili polozicicom pošt. Štedionicu u Reču na administraciju lista u Pulu.

Kod naravnih veljača točno će nazeti ime, prezime i najljepšu postku predbrojnika?

Tko list ne vrieme ne priuđe, neka to javi odpravniku u otvorenom pismu, za koji će se plaća poština, ako se izvani napislo „Reklamacija“.

Cestovni ratunek br. 247/249.

Telefon tiskare broj 38.

NAŠA SLOGA

Poučni, gospodarski i politički list.

(Slogom rastu malo četvrti, u našlogu sve više polkovari.) Naroda polovica. (C)

Odgovorni urednik i izdavatelj Jerko J. Mahulja. — U nastavku tiskare J. Krmpotić i drugi, u Puli. — Glavni suradnik prof. M. Mandić u Trstu. (Via Chiòza 12)

Inicijativni četvrtak

podne.

Netiakani dojmovi se ne vraćaju, spodjeljani na tiskaru, ne frankiraju, ne primaju.

Predplata za poštarnim stoj. 18 K u obič. } na godinu ili K 5, odu. K 25 na pol godine.

Ivan cariće više poštara. Plaća i ukras je u Puli.

Pojedini broj stoji 10 h, zaočasti 20 h, koli u Puli, toč. izvan iste.

Urednički i uprava nalazi se u Tiskari J. Krmpotić i dr. (Via Simeon), kamo neka se naslovjuju sva pisma i prate.

Istarski sabor.

U Kopru, 1. oktobra 1904.

III. sjednica.

(Svjetak.)

Leti pročita u talijanskom prevodu i interpelaciju zast. dra. Dinka Trinajstića i dr., koja glasi izvorno:

Interpelacija

dra. Dinka Trinajstića i drugova na visoku c. kr. vladu.

Na temelju zakona od 5. decembra 1896. br. 222 l. d. i. m. svaki austrijski državljanin, koji, izakako je postao samostalnim (punoletnjim), boravi neprekidno za deset godina u kojoj (ne svojoj domovini) občini, pravo da bude primljen u zavičajnu svezu Antuna Grlića pok. Greba — od 14.11. 1902. broj 3994. proti občini Sanvicenti u istom pitanju gleda Glavnički pok. Ivana — 14.11. 1902. broj 3995. proti občini Sanvicenti u istom pitanju gleda Antuna Smokovića od Ivana, — od 14.11. 1902. broj 3996. proti občini Sanvicenti u istom pitanju gleda J. Mišića pok. Tome — od 6.2. 1903. broj 378 proti občini Pula u istom pitanju gleda Ivana Chenuxa dotično sina mu Karla i drugih.

Niti c. k. kot. poglavarstvo u Poreču ne drži u rješavanju utoka u pitanju za vičnosti spomenutog § 6. Evo dokaza:

Od 6 molbe sto ih je občinsko poglavarstvo u Pazinu podneslo občinstvu u Motovunu za primat svog predstavnika u zavičajnu svezu one občine nije bila nikad ni jedna rješena. Zato je povređeno obč. poglavarstvo bilo usiljeno obratiti se za rješenju na c. k. poglavarstvu u Poreču. Ono je podnesle dostavio obč. poglavarstvo u Motovunu pozivom, da se o njima izjav. — Na to je primilo od istoga na sve utroke posve sličan odgovor koji glasi:

Ritorni al! I. R. Capitanato distrettuale Farenzo
col cennio che l'entro nominato è qui tollerato sconsigliato, ma che del resto a tenore dell'allegero certificato sarebbe pertinente al comune di Pisino.

c. kr. političke oblasti u drugim zemljama ove državne pole, što proizlazi iz rješenja c. kr. upravnog sudsista, koja se već tri godine neprestano bavi rješavanjem utoka u pitanju primanja u zavičajnu svezu.

Samo c. kr. političke oblasti I. molbe u Puli, u Poreču, u Trstu i (možda i druguda u Istri) nisu shvatili ili nisu htjele da shvate pravi smisao § 6. spomenutog zakona, jer ih neriješavaju utoka što im se ih podnosi (Pula) ili ih rješavaju protivno smislu spomenutog §, te oko bude isto ovako naprič, neće nikad nijedan utok iz Istre u pitanju zavičajnosti prisjeti do ko način rješenja.

Što utvrđeno, potvrditi će se sada činjenicama.

Molbe koje je občinsko poglavarstvo u Pazinu podneslo u prvoj polovici godine 1901 občinskom poglavarstvu u Puli za primat nejzinjeg predstavnika nastanjenog u Puli u zavičajnu svezu one občine, u koliko nisu ostale neriješene, bile su srđe odbite s neterminatejih razloga (jer je, dotični ili član njegove obitelji bio u bolnici, jer je 1—2 puta dobio po forintu podporu, jer ga ne ima upisanog u popisu pučanstva, ili ako je udova nije još 10 godina da joj je muž umro, — okolnosti sve, koje ne prekidaju pravo na primat u zavičajnu svezu, kako je c. kr. upravno sudiste operavano izreklo u rješenjima dotičnih utoka).

Proti ovakvim rješenjima i neriješenjima, podneslo je občinsko poglavarstvo u Pazinu na 29. decembra 1901. pod brojem 4258 skupni tabelarni-pregledni utok na c. kr. kot. poglavarstvo u Puli, prilazujući mu sve odnosne spise molbovi, da ono rješi dotične molbe u smislu spomenutog § 6. Posto nije dobitio rješenja požurilo ga je nakon godinu dana (30.12. 1902. br. 4509) putem c. k. kot. poglavarstva u Pazinu, priloziv opet tabelarni pregledni molba sa razlozima održitka i utoka. Posto nije ni to korištelo, nakon 9 $\frac{1}{2}$ mjeseca (15./10. 1903. broj 3345) pritvorilo se je občinsko poglavarstvo u Pazinu proti neriješenju ravno na c. kr. nemajtečno u županijskim poglavarstvima u zavičajnu svezu Vršnjak. Rješilo je pak dva dana: takova podneska na isti način kako i one proti občini Motovun. Dostavilo je naime izabranu u prizivnu komisiju za porez na

od 12.10. 1903. broj 18/1902. kojim mu Visnjčanski ih je vratio sa onim običnim „sc. nosi sc.“, c. kr. kot. poglavarstvo, bez da bi dalje iztrživalo, vratio ih je občini Pazin „na znanje“!

Ni sa primanjem istarskih predstavnika nastanjenih u Trstu u zavičajnu svezu tršćanske občine, nije ništa bolje. Onaj gradski magistrat vratča molbe i traži da im se priklopni dokaznice iz kojih će se moći osvjetodoci da pravo na primanje obstoji. Polagokružne istarskog zemaljskog odbora ima se molbam za primanje u zavičajnu svezu grada Trsta prilagati kratni list, svjedočbu predstavnika i potvrdu c. kr. Rayneteljsva policije u Trstu, da onaj, za koga se molbi, boravi u Trstu 10 godina neprekidno. Zatraži se od istog ravnateljstva takove potvrde ali prodju 2 i 3 godine prije nego ih se dobije, i ako se pitaju nebi bar 2—3 puta požurilo, nebi ih se u obče ni dobiti. Ako i kada se te dokaznice dobije priklopni ih se molbam i ove vrati magistratu, ali se ipak ništa ne postigne. Uzalud se čeka da će isti molbe uvrati i u obče rješiti ih. Barem občina Pazinska, koja ih je podnesla krajem 16 sa zahtjevanim izpravima, nije još na nijednu dobila odgovor. Protiv tomu nerešavanju pritužila se je na c. kr. Naučničtvu na 20. maja tek. god. ali niti onda nije dobila dosle nikakva odgovora.

Od takvog gospodarstvenog zamora je novo zavičajne ustanove za občine znano je svakom, koji se javnim poslovima bavi. A obče poznati su i težki teželi, pod kojima stenu naše občine, poglavito ladanske, te koji njim priteže razulom, dočim bi se istim pribavilo na takvi način mnogo olakšalo redovitim provajdajućim navedene naredbe o zavičajnosti, koja, kako proizlazi iz gornje ilustracije, je ostala u Istri mrtvim slovom.

Da se toj neuređnosti stane na kraj, pitaju podpisani c. k. vladu:

Jo li ista voljno poduzeti shodne korake, da jednou stupi i u Istri u krijeput zakon od 5. decembra 1896. br. 222 d. z. i. te da bude od njezinih organa provedjan sa susretljivošću i nuždom povišenošću.

Kopar, dne 28. septembra 1904.
dr. D. Trinajstić, Spinelić, dr. Stanger, Kompare, dr. M. Trinajstić, dr. M. Laginja, Mandić, Andrijević.

Zast. Trinajstić: Molim rieč.
Predsednik: Neima razprave o interpellacijah.

Zast. Trinajstić: Imadem upit na vas, pak nastavi: Polak našeg pravilnika u § 20: propisano je, da se upiti stavljeni na vise, vladu i podpisani od dostatnog broja zastupnika, imadu pročitati u javnoj sjednici. Čuli smo sad dve interpellacije, podneseće od saborske manjine. Te su dve interpellacije bile podneseene u hrvatskom jeziku a bile su prečitane jedino u hrvatskom. Posto ih je jut. g. predsjednik predao vladinom povjereniku, vidim očitu nakon, da ne kaže dati ih pročitat i u hrvatskom jeziku.

Pitam dakle g. predsjedniku, kako se taj postupak slaze s postojećim saborskim pravilnikom? (Zast. Laginja: I kako se je s austrijskom vlastom pogodio o naše koze.)

Predsj. odvarač predgovorniku, da mu ne može odgovoriti posto ga nije rađen.

Zasj. Trinajstić stavi predlog, da se poveže razprava o odgovoru predsjednika.

Predlog podupre manjina i glasuje samu za nj.

Zast. To je nasi interpellacija vladu zbog nezakonite zabrane ptičarenja u nekojih kraljarici pokrajine.

Izbor u prizivne odbore za porez.

Zastupnici kurije izvanskih občina izabranu u prizivnu komisiju za porez na a da se nije prije obavjestio, da li je taj

Školski poslovi.

U ime školskog odbora izvješćuje dr. Constantini

1. o molbi Iv. Tribusson, da ovoj se prizna pravo na četvrti petgodišnji doplatak.

Većina zaključi da se poveća mirovina za 6 osmina četvrtog doplataka.

2. o molbi Kat. Zandiegacoma, da joj se povisi milostinju.

Odbija se molba.

3. o molbi Josipa Giachin za površenje mirovine. Većina oduči površak od 125 K godišnjih.

4. o molbi Laure Gundusio za nastavak milostinje. Većina zaključi da njoj se daje za 3 godine po 100 K.

5. o molbi Iv. ud. Zett za podršku. Većina joj daje za g. 1904. i 1905. K 275 godišnjih.

6. o molbi Fr. Zeza za podršku. Vraća se da podkripi molbu dokazima.

Obračun mirov. zaklade zem. činovnika.

Izvješće zast. Belli.

U glavnoj razpravi reče zast. Mandić: Visoki sabore! Ja јu občenito i kratko označiti (Na galeriji udaranje stolicama; pojedinci odlaže bučno) naše stanoviste i naše nazore gledi predmet, koji se nazazi u razpravi, naime gledi obračuna mirov. zaklade zemaljskih činovnika za g. 1903.

Prije samom računu neimamo ništa, jer je isti točno sastavljen, ali imamo proti načinu trošenja zemaljskog novca. (Na galeriji bučka) Za datak svoje tvrdnje navesti јu sumo samo tri najeklettantnija i nojocičila slučaja.

U tom obračunu nalaze se u rubrici I. tri točke, u kojima su naznačeni troškovi mirovine za tri bivša zemaljska činovnika, a to jesu bivši profesor u Pazinu Cibora, bivši ravnatelj zemaljskog pokusnog zavoda Hugues i bivši činovnik zemaljskog odbora Migliorini.

Profesor Cibora služio je na zemaljskoj gimnaziji u Pazinu mislim najviše 4 godine. Bio je on p. zvan na taj zavod s drugog srednjoškolskog zavoda i kasnije dobio je nakon 4 godišnje službe krasnu mirovinu od 2322 K.

Čavjak čvrst i razmerno mlad morao je u mirovinu jer je izgubio služu. Njega je zadesila nesreća i pravedno je, da bude obiskan, ali nije pravedno, da ga načrdojeva naša smorođna pokrajina, koja je uživala plod njegova djelovanja isto 4 godine. Kažem otvoreno, da je zemaljski odbor vrlo luhkoumno postupao, kad je toga profesora imenovao na zem. zavodu a da se nije prije obavjestio, da li je taj

čovjek zdrav i sposoban i da li će moći vršiti svoje zvanje.

Druž je slučaj s bivšim ravnateljem pokusnog zavoda. On je služio dulje vremena u pokrajini, ali pošto će nije slagao sa zemaljskim odborom došlo je na njegovu većinom, morao je napustiti službu te se je odselio u susjednu pokrajinu Gorušku. I njemu se je doznačilo mirovinu mladu i čvrstu, od K 1500. Uz to učiva on danas liepu plaću od pokrajine goruške.

Treći je napokon slučaj s nižim zemaljskim činovnikom, Migliorini-em, koji je istupio iz pokrajinske službe i za koga velite sami u izvještaju, da nije imao pravo na mirovinu, a ipak mu je u ovom obrađunu doznačeno mirovinu od K 900.

Sve to dosta jasno dokazuje kako se Luhkoumou i bezmisleno troši zemaljski novac naše srodačne pokrajine.

Iz mirovinske zaklade uživaju mirovinu, kako vidimo iz preležećeg izvještaja 10 činovnika, 8 udova i nekoliko sirotčadih bivših činovnika.

Između tih 10 činovnika, koji beru godišnjih 17.430 K, te od ona 8 udova koje dobivaju 5380 K, nalazi se i svotica od 944 K, koje uživa sirotinja bivšeg zemaljskog činovnika Šima Matosovića (Občinstvo se vrada na galeriju b-čeč). Dakle samo ta svotica daje se našem čovjeku, odnosno njegovim sirotinama.

Pitam vas sada, možemo li mi odobriti obraćen od preko 29.900 K posve na ono činovništvo, (Galerija b-čeč, predsjednik zvoni i opominje) komu je bila glavna zadaća, da radi po programu talijanskog političkog društva na korist jednog djela pučanstva, a na posevnašni zator hrvatskog i slovenskog naroda u ovoj pokrajini.

Takovim činovnikom, odnosno njihovim udovom ne možemo ni votirati ni novčića i zato izjavljujem u ime drugova i uime svoje, da ćemo glasovati proti odobrenju obraćena zaklade pokrajinskih činovnika za g. 1903. (Na galeriji pljesak i posprdan smjeh).

Molbe občina.

1. Občina Dubašnica na otoku Krku moli za podporu da uzmognе pokriti traškove za uvištenje malarije g. 1903.

Financijalni odbor predlaže, da se dade občini Rovereto (Dobasnizza) traženu podporu od 714 K.

Kod razprave o predmetu reče zast. dr. Laginja:

Visoki sabore: Pitao sam rječ samo zato, da pred visokom kućom i pred c. kr. vladom najvećanje prosvjedujem proti tomu, da se občina Dubašnica naziva posve novim i ničim opravdanim imenom Rovereto.

2. Občina Kopar moli za podporu iz vatrogasnog zaklade za dvojeću svojih vatrogasnaca koji bijahu unesrećeni vratitići se sa nekog požara iz Izole.

Na predlog fin. odbora doznačuje se iz rečene zaklade občini Kopar za ovu dvojeću podporu od 400 K.

Prethodni predlog:

Zast. Kompare sa drugovim stavio je sljedeći prethodni predlog za sniženje cene soli: Visoki sabor neka izveli zaključiti:

Obzirom da se ove godine učinilo velika množina soli,

obzirom, da je c. k. erar platio solarnom solu po K 1.60 i 1.20 za 100 kg. (quintale).

Obzirom na siromaštvo pokrajine, osobito nižih slojeva,

poziva se c. k. vlast, da snizi magazinalnu cenu soli na K 8 po 100 kg.

Taj predlog nek se razpravlja krticami § 37 s. p.

U Kopru, 10. oktobra 1904.

Jos. Kompare i dr.

Sabor prihvati prešnost i sam predlog. Tim bježe izcerpljen dnevni red.

Predsjednik zaključi sjednicu oko počne i ureće buduću za sredinu u 10 sati u jutro.

IV. saborska sjednica.

U Kopru, 5. Oktobra 1904.

Prisutni zemaljski kapetan: dr. L. Rizzi. Vladin zastupnik: A. Fabiani c. kr. savjetnik i 26 zastupnika.

Predsjednik otvorio sjednicu u 10 sati prije podne.

Tajnik Zarotti čita zapisnik zadnje sjednice, koji se odobri bez prigovora.

Priobčenja: Zast. Bartoli, Trinajstić, M. i Loginja, izpričavaju svoju odstupnost.

Citaju se razni podnosi, te budu odpućeni na odnosne odbore.

2. Predlog Andrijčića i. dr. gleda odštete občinam za troškove što ih imaju

pri obavljanju poslova povjerenog dieologu.

3. Benalićev prosvjed gleda ustanjenja talijanskog sveučilišta u Inomostu i predlog, da bude sveučilište namješteno u Trstu.

Interpelacija.

Zastupnika Andrijčića i. dr. na vlastu proti postupanju gledi imenovanja pučkih učitelja u kotaru Lošinskog.

Svojim upitom, pročitanim u sjednici istarskoga sabora od 13. novembra 1903, zatražimo od c. kr. vlaste, da nam opravda dvojaki postupak kojim se služi c. kr. kot. školsko vjeće u Lošinju kod popunjivanja učiteljskih mjestava: Povod onom upitu dalom je isto c. kr. školsko vjeće tim, što je za podučiteljicu pri pučkoj ženskoj učionici u Cresu, gdje se natječajnim oglasom tražilo od moliteljice poznavanje hrvatskog jezika; predložilo na prvom mjestu moliteljicu, koja hrvatski nezna. Bila su istodobno otvorena dva mjestu podučiteljice u Cresu. Natječe se u se dve učiteljice: Antica Martinolić, koja hrvatski ne poznaje, i Filka Maranić, koja je usposobljena i za hrvatske i za talijanske škole. Martinolićeva bila je imenovana, a Maranićevu povraćena molba, jer da je jedina natjecateljica. Stoji napravo istina, da su se obje moliteljice natjecale na obrazujućoj mjestu. Ako se dakle Martinolićevu nije povratio molba što bi bila jedina natjecateljica, već je usuprot bila imenovana na jedno od onih mjestu, premda ne usposobljena po slovu natječajnog oglasa: po kojem je zakon mogla biti povraćena molba Maranićevu, više nego li usposobljenoj za ono mjesto, izgovorom, da je ona jedina natjecateljica?

— po zakonu dvojake mjere c. kr. školskih oblasti Primorja. Jednu se bo nijeru rabi u Primorju za Hrvate a drugu za Talijane. To biva jasno također iz navedenog slučaja. A učinilo se to također u svrhu, da ne bude u Cresu niti jedne učiteljske sile, košto je nema, koja bi poznivala hrvatski jezik. Pred hrvatskom bo školom u Cresu držala naše c. kr. školske oblasti u Primorju. Neće one ljudi, neće značaj. One hoće janjičara, koje im stvaraju talijanske škole po hrvatskim mjestima u Istri.

Tri su pune godine, da je 132 glavar u obitelji grada Cresa pitalo hrvatsku školu. Lanjske smo godine u istoj saborskoj sjednici zapitali c. kr. vlastu, hoće li ona stvar tako urediti, a da se već početkom školske godine 1904/1905 bude mogla u gradu Cresu otvoriti pučka mužka i ženska učionica sa hrvatskim naukovnim jezikom; a ako neće, da nam kaže, čime ona opravdava narodno uboštvo što ga tako počinja hrvatskim gradjanim Cresa. U onoj istoj saborskoj sjednici proglašen je bio također slični upit na vlast gledo na otvorene hrvatske pučke škole u Lošinju. Ali c. kr. vlast u Primorju, podavši se u službu talijanske ideje, uživa na zatiranju i na propadanju hrvatske i slovenske narodnosti u Istri. Prema tomu nit je na naše upite odgovorila nit je što u stvari poduzela.

Obraćamo se s toga na Vašu: Preuzvišenost ovim upitom:

a) Leži li V. P. na srdu, da hrvatsko i slovensko pučanstvo Istre ne izgubi posvema i na uvek vjeru u pravednost c. kr. vlaste u Primorju? ako da

b) Hoće li V. P. poprimiti slobodne mjere, a da se u Istri odsada, unapred ne bude Hrvatom i Slovencem krititi potrebitih škola u njihovom jeziku? imenito

c) Hoće li V. P. smješta naložiti c. kr. školskim oblasti Primorja, da imaju odmah otvoriti pučke mužke i ženske učionice u Cresu i u Lošinju sa hrvatskim naukovnim jezikom?

d) Hoće li napokon V. P. narediti c. kr. školskim oblasti Primorja, da imaju kod popunjivanja učiteljskih mjeseta rabiti samo jednu mjeru, toli prama učiteljim hrvatske i slovenske narod-

nosti koliko prama onim talijanske narodnosti, polazeći pri tomu jedino sa zakonskog stanovišta, koje mora da bude jedno za sve?

Kopar, 1. oktobra 1903.

(Slijedi podpis.)

Zast. Andrijčića i. dr. na vlastu o postupku za odmjeranje pristojbina početkom zaklade pok. Mata Stanislava Mihailevića iz Baške.

Stvar je ovako tekla:

1. Dne 23. veljače 1902 preminuo je u Puli Mihalić Mate Stanislav iz Baške.

2. C. kr. namještinstvo za Primorje spisom 8. studenoga 1902. br. 29.164 prividjelo je biskupskom ordinarijatu u Krku oporuč pok. Mihalićevu, kojom je ovaj ustavljivao pri područnoj crkvi sv. Antonija opata u Baški (ovisnoj od uprave one župne crkve) misnu zakludu je glavnicom od 2000 kruna.

3. Biskupski ordinarijat u Krku pozvao je dne 13. studenoga 1902. br. 2050 župni ured u Baški, da poduzme shodna za uređenje upitne misne zaklade.

4. Izmedu ostaloga spadala je ovomo takodjer izplata ostavinske pristojbine na zakladnu glavnici od 2000 kruna. C. kr. ured za odmjeru pristojba u Trstu izdao je preko c. kr. glavnog porezognog ureda u Puli zajednički platežni nalog za sve zanimalike na ruke glavnog baštinika. Taj skupni platežni nalog, kojim se na rečenu zakladnu glavnici udarila mnogo manja pristojbina, nego li ju propisuje stavak cijenika 106 zakona o pristojbinama, nosi nadnevak Pula 5. veljače 1903. B 1467/1902.

5. Posto se u smislu upute za upravu crkvenih dobara mora svaki izdatak crkvenom računu obrazložiti posebnim dokazom, to je župni ured u Baški dne 9. veljače 1903. br. 31 uredovno zamolio od c. kr. ureda za odmjeru pristojba posebni platežni nalog na izplatu pristojbine poviše Mihalićeve zakladne glavnice od 2000 kruna, upozoriv ga (hoteli se tako) da vremena ukloniti pozajim zauveljanim poreznih oblasti, da bi ta pristojbina imala glasiti na cijelim 2000 kruna, ništa manje.

6. Ta molba župnog ureda u Baški uzrojala je valjda silno živec gospode badavadija na c. kr. uredu za odmjeru pristojba u Trstu. Telefoniraže po finansijalnu strazu, da hitro skoči izvesti "sermo", pošto da je župni ured u Baški kriomici poslao onu molbu, bacio je na postu službeno, bez propisane listovne bilježovke. I nadje se tu ončas finansijalni stražar J. Trifisić, sastavi pri c. kr. uredu za odmjeru pristojba u Trstu dne 11. veljače 1903. opis čina, uhrati corpus delicti: "convert liegt bei" i ustanovi, da je župni ured u Baški ostetio time državnu blagajnu za 10 sloveni deset silita. I stalo se tada uredovali:

a) C. kr. ured za odmjeru pristojba dostavio je dne 11. srpnja 1903. broj 12.904/03 napomenuti opis čina c. kr. gospodarstvenom uredu za biljege;

b) c. kr. gospodarstveni ured za biljege propisao je dne 13. srpnja 1903. br. A. R. P. 881 na c. kr. finansijalno ravnateljstvo;

c) c. kr. finansijalno ravnateljstvo dostavilo ga dne 15. srpnja 1903. br. 24.752 na zamjenika c. kr. finansijalnog nadzornika u Puli;

d) c. kr. finansijalno nadzorništvo u Puli poslalo ga je dne 26. srpnja 1903. broj 9765 na komisarijet c. kr. finansijalne straže u Krku;

e) komesar c. kr. finansijalne straže u Krku primio je onaj opis čina na 1. kolovoza 1903. br. 958 te pod konac istog mjeseca došao osobno u Bašku, da u predmetu sasluša onog župnika;

f) župnik se je pridržao prava, da podnese pismeno svoje opravdavanje te ga na 28. kolovoza 1903 poslao komesaru c. kr. finansijalne straže u Krku;

g) komesar c. kr. finansijalne straže u Krku imao je to suraživo opravdavanje pristojbini ne posrednoj si staroj vlasti, a ova c. kr. finansijalnom ravnateljstvu, koje je pak, saslušav prije u stvari mišenje

c. kr. ravnateljstva za poštu i brojav, imalo da u plenumu reći to važno pištanje, po-kome-je-župni-ured-u-Baški holio oštetiti državnu blagajnu za 10 sloveni deset silita. Rješite još nema. Nije ni sile. Vratimo se glavnom predmetu.

7. Na molbu župnog ureda u Baški od 9. veljače 1903 broj 31 nije bilo nikakvog stvarnog odgovora. Medutim je c. kr. porezni ured u Krku dne 26. kolovoza 1903 broj 1467/1902 pozvao upravu župne crkve u Baški, da u roku od 5 dana platiti na račun c. kr. porezognog ureda u Puli pristojbu na legat Mihalićev u iznosu od K 158.50 i 5% kamata od 5. veljače 1903 unapred u iznosu od K 4.51;

8. Uprava župne crkve u Baški uplatila je na to dne 28. kolovoza 1903 kod c. kr. pošljanske štedione u Baški zatraženu pristojbu od K 158.50 na čekovni račun c. kr. porezognog ureda u Krku, koji ju je dne 3. rujna 1903 uknjižio pod c. c. 19; dočim je župni ured u Baški ulazio dne 28. kolovoza 1903 broj 164 utok na c. kr. ured za odmjeru pristojba proti tržbini odnosno zateznih kamata od 4.51 i pozvao ponovno onaj ured, da točno i obrazloži posebnim platežnim rilogom ustanovi pristojbu, što ju ima ona crkva platiti na legat Mihalićev, jer da je odmjeranje pristojbe na iznos od K 158.50 učinjeno na steli državnog crara a da nekorektnostim, makar učinjenim složnjem na uhar stranke, treba stati na put, da se slična sita ne bi u većoj ili manjoj mjeri dogadjalo i na štetu stranaka.

9. Dne 10. veljače 1904 bio je upravu župne crkve u Baški uručen platežni nalog c. kr. ureda za odmjeru pristojba od 10. prosinca 1903 br. 898, kojim se je naposeb za istu odmjerivala pristojbina na legat Mihalićev u iznos od K 200 uplativši kod c. kr. porezognog ureda u Puli. Istog dneva uplatila je crkvena uprava kod c. kr. pošljanske štedione u Baški K 41.50 na čekovni račun c. kr. porezognog ureda u Puli upozorjuje ga, da je još na 28. kolovoza 1903 bio za nj u taj naslov uplaćen kod c. kr. porezognog ureda u Krku iznos od K 158.50, sto zajedno sa doznačenim K 41.50 čini upravu odmjerenu pristojbu od K 200. C. kr. porezni ured u Puli uknjižio je dostavljeni mu iznos od K 41.50 dne 15. veljače 1904 pod F 109 ex 1904. Tim je uprava župne crkve u Baški držala, da je udovoljila svojoj dužnosti odnosno izplati ostavinske pristojbine na legat Mihalićev te se nadala, da joj glede toga neće nikko više zanovljati. Nadala se, ali badava.

10. Uslijed naredbe c. kr. ureda za odmjeru pristojba od 9. ožujka 1904 br. 19.300/03 javlja c. kr. porezni ured u Krku dne 10. svibnja 1904 hr. 680 župniku u Baški, da je gori-navedeni odmjerujući ured rješio njegove utokod 9. veljače 1903 br. 31 i 28. kolovoza 1903 broj 164 naredbom 10. siječnja 1904 broj 18.698/03 (koja, mimogređe rečeno, nije bila župniku niti priobčena) te ga poziva neka se kretom pošte izjaviti, da li je pripravio ili ne odustati da mu se dade jedno posebno rješenje na ona njegova dva utoka.

11. Župni ured u Baški izjavio je dne 13. svibnja 1904 broj 75 c. kr. poreznom uredu u Krku, da se odriće posebnog rješenja njegove molbe od 9. veljače 1903 br. 31, posto je ista bila meritorio rješenja platežnim c. kr. ureda za odmjeru pristojba od 10. prosinca 1903 br. 898, ali da nikako ne odustaje od zabijeva, da se dade stvarno rješenje na njegov utok od 28. 1. 1903 br. 164, kojim se je pitalo, da bude postavljena van krieposti tržbina odnosno zateznih kamata od K 4.51 na pristojbinu legata Mihalićev.

12. Dne 5. kolovoza 1904 prikazao se u župnom uredu Baški ovrhodovatelj c. kr. porezognog ureda u Krku i uhratio župnika. Opomenuto onog c. kr. ureda dne 5. kolovoza 1904, kojim biva pozvan, da u roku od 14 dana izplati za crkvu iznos od K 60.10 na ime pristojbine ovise od naloge B 898/03 c. kr. ureda za odmjeru pristojba.

13. Župni ured u Baški upozorio je na to dne 5. kolovoza 1904 br. 104 c. kr. porezni ured u Krku, kako je pristojbina na legat Mihalićev bila po c. kr. uredu za odmjeru

Nastavak u prilogu.

prištoba dne 10. prosinca 1903. B. R. P. 898/03 odmjerena na K 200, od kojih je K 158-50 bilo dne 3. rujna 1903 uknjiženo od č. kr. poreznog ureda u Krku na račun onoga u Puli, a kod ovoga dne 15. veljače 1904. K 41-50, što čini ukupno K 200 izplaćenih na utračne gornje platnog naloga B. 898/03.

14. C. k. porezni ured u Krku odvraća na to dne 9. rujna 1904. br. 2349, župnom uredu u Baski, da je ovaj pod br. B. R. P. 1467/02, dobio platnog vrlju K 158-50 za pristojbu zaklade Mihalić a pod B. R. P. 898/03. u istu svrhu platnog naloga vrlju K 100 (sic!), pak kako je dosada uplatio samo K 200, to da mu još preostaje za platiti K 85-50 i k tomu 5% kamate počam od 9. veljače 1904 (usporedi što je rečeno pod točkom 7. ovog upita) do dana uplate te da neka to podmiri u sto kraćem roku pod prijetnjom ovršnih koraka.

15. Proti tomu pozivu e. k. poreznog ureda u Krku učinio je župni ured u Baski dne 12. rujna 1904. br. 121 utok na e. kr. ured za odmjeru pristojba tržbom, da postavi bezvlačnu van kripti napadnuti poziv e. k. poreznog ureda u Krku od 9. rujna 1904. br. 2349 te da učinjeni pričeli svoju naredbu od 10. siječnja 1904. br. 18698/03. Istodobno i pod istim brojem upozorio je župni ured u Baski e. k. porezni ured u Krku, da je proti njegovu pozivu 9. rujna 1904. broj 2340 učinio utok na e. k. ured za odmjeru pristojba.

16. C. k. porezni ured u Krku odpisuje dne 13. rujna 1904. br. 2376 župnom uredu u Baski, da je njegova ujereni zastupnik u propisanoj erar-tržbini a da se neka župni ured za svako eventualno razjašnjenje obrati c. k. glavnemu poreznom uredu u Puli kod kojega je pristojbina propisana.

17. Izloživ čitanju listopadu, župni ured u Baski dne 15. rujna 1904. broj 124 umolio e. k. glavni porezni ured u Puli da izjaviti, po kojem li zakonu može da bude župna crkva u Baski uslužena na zakladnu župnu od K 2000 platiti veću pristojbu od K 200; pak ako toga zakona nema, ko što neima, koja mjeru upravnih poreznih oblasti može ovu crkvu na to prisiliti?

Odgovora još nema.

Preuvišenosti! Gornji navodi prieju ognjenjem jezikom o groznom upravo neredu što mora da vlađa u poreznoj upravi Primorja. Slobodnji smo s loga uplatiti vašu preuvišenost:

I. Hoće li Vaš preuzv., obavijestiv se o točnosti gornjih novoda, narediti e. k. uredu za odmjeru pristojba u Trstu, da imena uprave župne crkve u Baski pustiti već jednom na miru glede upitne pristojbe, odnosno naložiti mu, da o tome uputi e. k. porezne uredre u Puli i Krku.

II. Hoće li Vaša Preuzv. strogo upoliti e. k. uredu za odmjeru pristojba u Trstu, da nema više u svojoj prostorije pozivati finansijalne stražare na lov nefrankiranih jer službenih pisama, već je uputiti za taj posao na odnosni poštanski razdavački ured?

III. Je li Vaša preuzv. voljna posegnuti rukom u žalosne odnose porezne uprave Primorja te je urediti na način, koji dolikuje jednoj modernoj državi?

Kopar, dne 1. listopada 1904.

(Slijede podpisi).

Zast. Ventrella i dr. na vladu radi, zapljene plakata „Leggi Nazionale“ u Trstu, još tiskani u talijanskib bojah.

Zast. Bennati i dr. radi objelodavanju zapisnika školskog i sanitarskog vjeća.

III. točka dnevnoga reda.

Zast. Camilletti predlaže, da se uputi s agrarnom odboru, na što mu predsjednik odgovara da je to već učinjeno.

IV. točka dnevnoga reda.

Izvještice finansijske komisije o molbi obćine Materije kojom pita podporu za bičed.

Zast. Mandić, da podkripi tu molbu, reče:

Visoki saboro! Kao pripadnik policijskog kotara, u kojem se nalazi obćina

Materija i kao zastupnik onog kotara karičati su par rieci u podkrepu molbe, koju je poštovan moj drug Spinčić, zastupnik istoga kotara, podpisom svojim podkrepio.

Poznata je činjenica, da je sjeverni dio Istre, napose sudbeni kotar Podgradski najsiromasniji dio naših pokrajina. I u taj kotar spadaju također obćina Materija.

Poslednjih godina biju taj kotar

razne elementarne nesreće.

Prije dvije godine razpravljalo se u ovom visokom saboru o tom, kako bi se onom putanju priskočilo na pomoći u revolji, koja ga je bila stigla od strane poledice, koje se posljedice čute još i danas u onom kotaru.

Osim loga pridružile su Ujed i druge nevolje u većem dijelu naše pokrajine, a napose velika suša. Pučanstvo enog kotara, osobito obćine Materija, bavi se većinom poljodjelstvom, nešto stočarstvom, koliko im to treba kod poljodjelstva izvozom drva u grad Trst. Radi velike suse pridjelalo se tamo tako malo živeža, da ga neće dostojati pučanstvu ni za tri mjeseca osim u nekojih selih u takozvanim Brkinih, — a kreme za blago, koje je gospodarstvu neobuhodno potrebilo, nema niti koliko, da se blago nahrani do pol. zime. Velika suša je uništila i voćarstvo, osobito aliće, koje su i onako bile silno otećene od spomenute poledice. Izvozom slijiva nešto je tamošnje pučanstvo godinice zaslužilo, ali eto i to je ljetos otpalo.

U svojoj molbi mole oni občinari

da im se priskoti u pomoć novečem, da mogu nabaviti živeža za sebe i kreme za blago bar da proljeća. Mole nadalje, za

novečanu pripomoć da uzmognu na proljeće dobaviti sjemenja, da zasiju svoja polja, Konačno mole, da bi im se i ju-

nimi radnjami pomoglo preživjeti se preko zime, napose, da se dogradi željeznička pruga od postaje Kozina na Jurdani, koja je bila već i po našem drugu Spinčiću zagovarana u carininskem vjeću a i po

namama ovđe u visokom saboru.

Iz navedenih razloga nadamo se, da

će vis. sabor ne samo prihvati predlog finansijskog odbora, učiniti svoju te da-

nasnjoj nevolji priskočiti u pomoć.

Jos jednu opasku da učinim gleda

promjene imena Materija. Ako mi gla-

sujemo za predlog finansijskog odbora,

neglasujemo time i za kovanicu upotri-

bijenu sa strane g. izvjestitelja. Mi pro-

svjedujemo proti takovom izopadavanju

imena i pozivamo vladu, da tomu pota-

lijančivanju nasih imena već jednom na

put stane.

Nakon toga prilivačen je predlog fi-

nansijskog odbora, da se molbu uputi

zem. odboru i neka ju uzme u obzir kad

bude rješavala poznate prene predloge

zast. Spinčića i Bartolli-a za ublaženje

biode u pokrajini.

Za vrijeđe celog govora nemir na galeriji. Predlog bi prilivačen jednoglasno.

V. točka.

Prelog finansijske komisije (izvještitelj dr. Šubić) da se molba Tereze ud. Devorato za podporu ustupi pokrajinskom odboru, bi prilivačen.

VI. točka.

Predlog iste komisije stavljen po istom izvještitelju, da se preko molbe mјernika R. Borri-a predje na dnevni red — prima se.

VII. točka.

Izvještice finane. odbora o zakonskoj osnovi za razdjelbu troškova, što ih imaju obćine u borbi proti malariji. Izvještitelj Šubić.

U glavnoj razpravi reče zastupnik Kompare:

Visoki saboro! Mnogo je podina prošlo

od kako se kod nas čuje govoriti o mala-

rijii. Povijest naše pokrajine pokazuje,

da je bilo kod nas mnogo kućnih bolesni

(Buka na galeriji; predsjednik ju opo-

minje) i da je pučanstvo skoro sasvim

izumrlo, te da su Slaveni tako iz-

je učinjeno da ih, da bijušu izsuvani mo-

ćevi, u nepristupačnu zemlju naselili. Da nisu Slaveni

dosli onda u Istru, možda bi bila danas

naša pokrajina kakva velika pustinja. I u a god. 1903. oboljelo ih je samo 290; stariju vremenu bilo je malarije, samo nije pa dok je prije umrlo poprično 300 osoba, tako da su se Evropeji kanili izseliti, nije ni jedan Evropejac umro godine 1903.

Možemo dakle reći, da će se i kod nas trud izplatiti, ako budemo odlučno izvadjali ono, što je nužno.

Za to preporučam vjedno i energično provođanje novog zakona.

Iza toga prošlo se je na podrobnu razpravu te bijaku svi paragrafi bez primjene primijeni. Na predlog izvještiteljev bježe zatim prihvaćen zakon i u III. članu. Ovaj zakon ide za tim, da se obične odterete troškova, koja imaju u borbi proti malariji.

VIII. točka.

Zakonska osnova o ujiverivanju vjeřenja od obćina i javnih ustanova.

Izvještje zastupnik Belli:

U glavnoj razpravi neuzvuci niti reč.

U podrobnoj razpravi stavi zastupnik D. Trinajstić k § 6. izpravak, koga prihvili i izvještite.

Viski sabore! Po mom mnenju, kako je ovđe izraženo, nekaže se ono što bi se htjelo reći. Govori se o „concorrenza pubblica“ a to je prinos, što se daje, i nemože se razumjeti ticalo, za koje se daje prinos. Moguće, da se to tako upotrebljava u drugim jezicima, n. pr. u njemackom ali u talijanskom ne.

S drugo strane, da se izbjegne zlom slivačanju zakona, moglo bi se dodati, da se zakon odnosi samo na ona tiela, koja su podvržena nadzoru zemaljskog odbora, jer mislim, da zemaljski odbor nebi mogao ujiveriti namet od tiela, koje mu nije podržano. Time pak moglo bi se možda preująciti, da zakon nebude od vlaže potvrđen.

Opetuje isto talijanski.

Zatim bježe prihvaćena čitava osnova. Na predlog izvještiteljev prihvaćena je osnova u III. članu.

Razne molbe. IX. točka.

Izvještje školskog odbora; izvještje zast. Ventrella o

1. molbi ud. A. Volpis za daljnje uživanje podpore sinu njoj Leontu na sveučilištu u Beču sa predlogom, da mu se dade podrža za dve godine počam od 1. marta 1904. u iznosu od 300 K. Većina prihvatali predlog.

2. molbi Marije Boice za daljnje uživanje podpore — sa predlogom, da njoj se dade podrža za god. 1904. podrža od 60 K. Većina prihvatica.

3. molbi Julije ud. Predonzani za podporu — sa predlogom, da joj se dade podrža od 200 K za god. 1905., 1906. i 1907.

4. molbi Danice Vlahi za daljnje uživanje podpore — sa predlogom da njoj se dade 100 K podrža. Prihvaća se jednoglasno.

Upit na vladinog povjerenika.

Predsjednik Tomasi pita vladinog povjerenika

1. sto je sa upeljanim automobilnog vlaka na progi Buje-Poreč istarske željeznice, što bježe već odavna obećana od strane vlade;

2. sto je sa gradnjom ceste između Oprilja i tamošnje željezničke postaje i

3. zašto se ne sagradi na postaji Buje malen prostor za gospionu.

Vladin povjerenik odgovori, da će još tečenjem ovog zasjedanja odgovoriti na upit.

Tim je izvršljen Četvrti red i zaključen sjeđnica.

Buduća sjeđnica u subotu u 10 sati prije podne.

Sjećajte se

„Družbe sv. Cirila i Metoda“

za Istru

Velološinska irredenta na poslu.

(Nastavak)

III.

Kada su ali vidjeli, da ne mogu niti tako predobili za sebe našo ljudi, preuze, nika se izabera komitatu od 6 lica, kojemu će se povjeriti zadatak, da većinom glasova odluci, koje će se osobne kandidati. I komitatu od 6 lica bi izabran, u kojem je osim sazivača tga sastanka bio knp. Bušanić, te četvorka naših ljudi. Odlučilo se je, i to baš na predlog kap. Bušanića, da ono što taj komitatu većinom glasova zaključi, bude mjerodavno za sve izbornike. Naši opet još jednom neglasili, da pristaju na dogovor, ali pod absolutnim uvjetom, da dvojicom spomenutih ludjina ne dodje u zastupstvo. „Talijani“ se naoko s olim izmircili, te stali uvjeravati, kako nijeli ne vodi ovde nikako političko strančarstvo, već samo dobrobit mjesto i občine. — Jedno i drugo bilo je i himba, kako ćemo kasnije vidjeti. Pače samu da posve umire i svaku sumnju iz srca našeg dubročudnog naroda izvade, jer su vidjeli veliko ogorčenje narodu protiv ovoj dvojici; — njihov kandidat V. Scarpa, dosao je predsjedniku izbornog komitata i toboži odlučeno izjavio, neka ga se briše iz listine kandidata, videći proti sebi toliku protivnost, ne će da smeta. I to dodeš razglasili po mjestu. Međutim i to je bila proračunana spletka, i to s onom gorenje treća kruna.

Znajući, da u II. i III. tielu ne mogu dobiti nijednog zastupnika, osim kompromisom, aco naime zajamče, da u I. tielu (u kojem oni pomoću „procura“ i odusmruću tolikih naših iz mjesa imaju neznatnu većinu) ne će kandidirati one dvojice; — dali su razumjeti, kako su tobože oni odustali od ovih kandidatura, te tako zavarali naše, pa uruštice u III. tielu jednog njihovog, a u II. i III. Će njekoliko tako zvanih bezpristranih, a oni da će u naknadu u I. tielu glasovati za dvojicu ili barem jednoga našeg.

Cetvrti vaska i laž.

Najnepoštenije kod svega toga bilo je, kako je talijanska stranka, kroz vodju njezinog kap. Bušanića, vodila za nos dogovorno izabrani komitatu, a kroz njega i čitav puk. — Na predlog, kako već izteku, kosmo samog k. Bušanića, taj je komitatu imao biti mjerodavan za sve izbornike. Što on većinom glasova zaključi, tomu su se dužne obje stranke pokorili. — Najprije je bilo zastupniku III. pak II. i napokon I. tielu. Komitatu se dokle sastao, da se dogovori i imenuje kandidate za sve tri tiela. Naši dobile upute od svojih izbornika, neka zahijevaju imenovanje odmah u I. sjednici kandidata za sve tri tiela, da budemo odmah na čistu, — i jer se tako uvijek radilo, a i po čitavom svetu se radi. Radi te pak blažene sluge i mira, neka biraju i takve, koji nisu odlučno niti uz njihovu, niti uz našu stranku, ali samo pod nejedan uvjet, ne smiju doći u kandidacionu listu toliko spominjana dvojica Talijana. — Veselimo se, da će stvari poti u nejnjem redu, jer je naš pokrok naša većina bila u komitatu. Međutim, „Talijani“, na čelu im Bušanić, dobile od istarskog tolij. polit. družavlja upute i nalog, kako moraju sve i svašta pokušati, da prodru sa svojim planom, te ovaj put V. Lošinj pade u njihove ruke. Pak doista Bušanić i drugovi pokazali su ovaj put, da se znadu dobro poslužiti onom poznatom devizom talijanske stranke: „osar tutto.“ — Na 7./VII. bila je prva sjednica tog komitata, dok su izbori imali započeli na 11./VII. Odustali poslije sjednice politrizmu do naših, da vidimo koje se kandidate postavilo. Ostalo je razložano, kad nam kaže, da se još postavilo kandidate samo za III. tielu, dočim da će se za II. i I. tielu postavili ili poslije svašrenog izbora u III., odnosno u II.

tielu. Odmah nam je bila jasna prevara „Talijana.“ — Naši nas uvjeravaju, da su oni zahtjevali imenovanje kandidata za sva tri tiela, nu da Bušanić toga nitiako nije htio, on da je navadnjao sto razloga proti tomu; a naši su žalosi popuštili. On da ih je uvjeravao, postenom rečju, da oni ne misle na prevaru, i da je svaki nepoštenjak, koji bude vjerom krenuo! A naši ljudi jedno radi slave duševne jakosti, a još više, što nisu mogli vjerovati, da bi jedan odličan čovjek bio kada onako svečano obećati nješto, pak da kasnije reč pogazi, da slaze i prevari; — popustila je većina jednomu!

Odmah ih upozorismo na pogiblj. Vodju Talijana, Bušanić, znao je naime, da bude li se odmah proglašio kandidat za sva tri tiela, da onda neće moći nitiako proizvesti svoju osnovu, jer budu li oni hijeli kandidirati u I. tielu strastvenu onu dvojicu „Talijana“, to ne će naši dati nijednom njihovom mjestu niti u I. niti u III. tielu. On je dakle krio pomno sve do posljednjeg časa svoj plan (jer se I. tielu bira najposlje), paje je uvjeravao, kako oni ne misle kandidirati, samo da naši biraju njega i nekoju neutralce u II. i III. tielu. Kad smo mi naši na to upozorili, a tako i predsjednika komitete, zahtjevali su, da se opet u sjednicu sašlaju, te da se imenuje kandidate za sva tri tiela. Kad je predsjednik o tome govorio kap. Bušaniću, nije on htio o tome čuti, već opet slao uvjeravati, kako oni ne misle na prevaru, i lagao je, da se posvuda tako kandidati I. i II. tiela imenuju istom poslovobavljenog III. odnosno II. tielu. — Naši su žalost opet popustili.

Moramo nuzgredno, spomenuti, da ovdje pada noćevekrina na predsjedniku tog komitata, jer on kaž predsjednik imao je slušati većinu, a ne pojedinca; k tomu on kao inteligentan čovjek i praktičan u tim stvarima, znao je najbolje, kako se može postupati. Ali taj nas je gospodin najviše razočarao. Slabić, nema para; boju se je za svoju učiteljsku mirovinu, koju je želio za kratko. — Dobiti, a „Talijani“, na čelu im poznati taj. učitelj odpadnik V. Scarpa, zaprijetili mu se, da će mu praviti kod „Giunte“ (gdje su oni kao „Talijani“ upravnji) neprilike gledle mirovine: — i taj čovjek podložio im po-korno svoju glavu. Žalivo je imade kod naših ljudi, koji misle, da ih je slobodno ne radi svoje eksistence, već radi malo udobnijeg života, branili-krivo, ustali proti pravici: izdali svoja načela, domovinu, a desto zalužiti i raditi proti svomu vjerskom odsjeđenju. — On se je znao, pred nama do nedokućivosti pričinjati kađu da je uz nas, i kako uvidja nepatriotičnost i neprimenitost njihovih namjera, — ali je ipak faktično uvick — najprije svojom popularitivšću, kasnije pak i aktivno — bio njihovo oruđe, naročito kod izbora načelnika. — Kad smo već ovo napisali, doznajemo, da uza sve uslove, što ih je ovaj čovjek „Talijanima“ učinio, napose kad je logazio nama svečano zadano rječ glasujući za Bušanicu kao načelnika, — došla mu od „Giunte“ molba za mirovinu, odbijena! — Prst božji!

I tako je ostalo pri, tome, da se je imenovalo kandidate za samo III. tielu. Naglašujemo, po treći put, da je kap. Bušanić osobito izticao, kako su izbornici dužni pokaravali se zaključku dogovornog biranog odbornog komitata, a to samo zato, jer je ovaj prepričavao u III. i II. tielu njekoju njima nepočudne kandidate, da ćemo vidjeti, kako je u I. tielu, gdje su oni gospodari, prešao prezirom preko njega.

IV.

Svršili izbori za III. tielu uz veoma slabo učestvovanje izbornika, a mi uputili naše ljudi, da sastaviti se poslije toga izbora komitatu sjednicu, imenuje kandidate za I. i II. i za I. tielu. Ovaj put, da od toga nesmiju nikako odustati. Poneđajek bilo je čitav dan izbor, za III. tielu, a u utorku imali su se obavili izbori za

ostala dva tiela: u jutra bilo se II. poslije podne I. tielu. Kad naravnije dakle bi bila već skrajno vremje — nego da se narodu odmah proglaše kandidati za oba tiela. — Ali kad se je sjednica svršila, moradosmo opet na naše veliko zaduženje čuli, da Bušanić nitiako nije htio, da se proglaše i imenju kandidati i za I. tielu. Opet da je uvjeravao i zaklinjao se, da s njihove strane nema prevara, i da se mora prije počekati izpadak izbora u II. tielu, a onda, da će se poslije ovog proglašati kandidate za I. tielu. A o podne svršavaju se izbori za II. tielu, a na 3 sata poslije podne već se bira I. tielu! Nečuveno, — ali energiji i zavaravanju Bušanićevom, popusti većima, i bilo opet na njegovu.

(Slijedi)

Franina i Jurina.

Fr. Ca su Jurino naša vlastela svojemu beću zidali gradski paluc?

Jur. Beći su zeli na zajam, a mi ćemo lepo debeli fiti plaćat.

Fr. A zac su pak stavili na onu lapidu na paluce, da j' ono talijanska fortica?

Jur. Zaci se morat nutri zatvoriti kada budemo mi kopaci pitali racuni do našeh zuji.

Pogled po Primorju.

Puljsko-rovinjski kotar:

Novi dnevnik u Puli. U ovom gradu izlazi više novina. Talijanski klerikalci izdavaju „Avanire“ dvaput na tjedan, talijanski socialisti izdavaju „Proletario“ dva puta na tjedan. Druga talijanska stranka izdaje „Popolo istriano“ svake subote, a još uznato dnevnik „Il Giornaletto.“

Nijedna od tih novina ne piše u našem smislu, pače mnogo put izvraćaju istinu, kad se radi o hrvatskom puku u Istri i o Slavenih na sploh.

Nekoliko naših ljudi u Puli odlučilo je, da pokuša, ne bi li se i naš svjet predignuo, da se ustavom mali dnevnik, koji bi prema potrebi i prema stvari o kojoj se radi, pisao što i njemački i talijanski, a dakkako svaki put i budi koliko hrvatski, pak da tako u našem smjeru upute i druge, koji hrvatski neznanju. Taj listić imenom „Omnibus“ izlaziće će u našoj tiskari (J. Krmptić i drugovi, na ulazu ceste Sisanskog i Diane), počim od subote svaki dan, osim nedjelje i blagdana. Prodavati će se u Puli u 20 trafiša po dva helera broj, pak u Medulinu, Pazinu, Kaštu, Voloskom, Opatiji i Lošinju malom. Knjigne će se prodaja proteglji i na druga mjesto. Izvan Pule sloji svaki broj 4 helera na „prodaji“. Prodajlata je za 3 mjeseca 4 krune buduće monarhiji.

Preporučamo toplo onim, koji imaju da predplatomu poduprave taj list, i ako se bude pretežno bavio o Puli i okolicu. Predplatu prima: Tiskara J. Krmptić i drugovi (točno ta adresa) u Puli, via Sissanskou Diana. Internacionalni puljski socijallista. Kad su se socijalisti pojavili u Puli izbjegalo je kao da će se strogo držati neutralnosti u narodnoj borbi među Talijanima i Hrvatima u Istriji. Ali danas može se jošine duše reći, da su socijalisti u Puli najradikalnije krilo talijanske stranke. To se vidi najbolje iz njihovih novina „Il Proletario“, u koji mogao biti i delgat — ima posudu

pisa većnom „Talijani iz Italije“, koji nit ne poznaju naših odnosa, već smatraju, da mogu bezobrazno nastupati u Puli kao da bi bili u Milanu ili Napolju. Isto radi „Il Piccolo“ u Trstu, isto „Giornaleto“, „L’Avenir“, itd. i ma baš isto sve talijanske novine u našim zemljama. U svima će naći opise talijanskih zgodâ i nezgodâ na prvom mjestu, u svima se piše „di que-to estremo lembo di terra italica“, „della gran madre Italia, dei vincoli colla madre patria“ i slično.

Kod naših socijalista se to opaža osoblje u zadnje doba, otkad su se upregli pod jarom tobož nove talijanske stranke „degli indipendenti.“

I tako vidimo, da jedni Talijani drže na uzdi austrijsku ratnu mornaricu, a drugi socijalisti; pak se bogne Talijani okoriščaju i s jednim i drugima, a na štetu svega puka, osobito našega.

Primamo iz grada. Prošle nedjele putovao sam u Liburnijom na brzoj prugici Rijeka-Pula. Na Rieki ukrcao se dvadesetak momčadi, vidiš sam da su to sada unovaceni vojnici pozvani u ratnu mornaricu u Puli a sve mladost našeg primorja. Pratili su jih majke, sestre i znanci, te na razstanku od tih svojih, potela se, sa malom iznimkom, ta momčad derat, pjevajuć, sam Beg zna kako, talijanske pjesme. Adijo mala bela adijo, no šta pianjere la beba mala, se vndo vija ritornirao itd. Videć taj prizor promišljao sam, kako ova čeljad, ovi Kanonenfüller, dolu već sada, a kad dodje u Pulu u cesarsku mornaricu valja da se pripravi kako će zaboraviti na svoj rod i jezik i da preze svoj materinski jezik, ako neće bili progoljen onđe gdje živa i brani carstvo.

Odido smos u tužno čeljad pjeva napred svakako i nikako talijanski. Približim se jednoj maloj česti od pet tih mladića, koji se razgovaraju hrvatsko hrvatski i u pitam ih: ča znate hrvatski pjevati; a oni mi odgovore: dakkako. Mislio sam, rećem, da ste čozoli, jer vidim da se de-rete pjevajuć talijanski. Ne, ne, sior, mi smo Hrvati, iz Crikvenice. A oni drugi ki se toliko sile da pjevaju samo talijanski i upitam ih: ča znate hrvatski pjevati; a oni mi odgovore: dakkako. Mislio sam, rećem, da ste čozoli, jer vidim da se de-rete pjevajuć talijanski. Ne, ne, sior, mi smo Hrvati, iz Crikvenice. A oni drugi ki se toliko sile da pjevaju samo talijanski i upitam ih: ča znate hrvatski pjevati. Ono su, sjour, baščani. Na to tužno umuknuh, a moji čestiti mladići iz Crikvenice stavši se pjevati lipe hrvatske pjesme, da jih je bilo lipe čutiti.

Meni je u duši olakšalo usajuće se, da se barem ovi neće toliko prestasiti progostviti, samo zato, što se éute Hrvatima. Žalostno je pak, da čujemo ove nešteće i sramotne glase o našim baščanskim mladincima, koji misle valjda, da su nešto veći od drugih, aki, čim otidju iz Baške, protambasaju par rieti u jeziku onih ljudi, koji svagđe i uvick samo sramote i grde nas i svišto nam je nojšvelje. Baščanski mladići, ne sramotiti vaše lipe rodnog mjesto, već svuda kudagod podijete, svojim liepim materinjim jezikom uzdižite i prodicite Bašku.

S kojim se novčima potalijančaju. Kako je poznato, glavni stupovi talijansva po selima na Puljskim jesu seoski župani ili delegati. Ali da se razumimo: talijanska, per la Fabbrica dell’appello, a inače su i ti ljudi kano i drugi na selu. Razlika je samo ta, da oni misle, da ih talijanska „podestarija“ plaće s talijanskim novčicima i da zato moraju platić kako Talijani svrce. Žalostna im majka: jerbo ne opazaju, ča se tako nalaze u protlimbi sa svim seom i ne znaju, da onaj novac, što ga dâžavaju, nije talijanski, nego ga seljaci sami plaćaju pod imenom občinskih adicionala, a vraca se iz grada pod imenom „plaće delegatova“.

Ali na Puljskim imade i gorih stvari. Kapitali hrvatskih selo pod upravom puljske „podestarije“ posuduju se naojgorim podrepničicama: a ovi huncuti misle, da su to talijanski nečeti i da zato moraju iznarušiti sebe i svoju djecu.

Znaju i to, da jedan prodanač — a megao biti i delgat — ima posudu

od gospodinskog dobrobitnog društva u Puli od više tisuća kruna, te je osvijedoren da zato mora biti talijanski poprilo. I neima oblasti koja bi stala na put takovim nemoralnim odnosaima!

Lošinjski kotar:

Pišu nam iz Vrbnika 1. t. mj. Danas uz otvorene pučke učionice, otvori se uz sazov Duha Svetoga takodje novoustrojeno dječije zabavište. Zavod taj jest jedna velika novost na samo u Vrbniku nego i na čitavom otoku. Začetnik ove hvalevredne zamisli a i ustrojitelj zabavišta jest nas uzorni i plemeniti rođaju, dika od Vrbnika, vrli starina pre svjetli dr. Dinko Vitezović. Njegovoj plemnitoj darežljivosti imamo zahvaliti, što se oživotvorila ova važna škola.

Sami svetani otvor zabavišta obavio se naokolo služe Božje u dvorani „Vitezovićevog doma“ uz prisustovanje uglednijih lici i skolske mladeži obojega spola. Mjestni župnik pop Jakov Dminic oduljim govorom izstakne važnost i zadatku ovakih zabavišta i plemeniti svrhu istih. Osobito naglašuje veliku zaslugu presv. gospodina dr. Dinka Vitezovića, kojega velikim duhom i življem otvara se ovaj prosvjetni zavod a u Domu njegova imena, vježnom spomeniku njegove plemenštine i darežljivosti prema rodumu si mjeseta. — Preporučiv na koncu dječji poslušnost i dobrotu prema učiteljici i zaželiv zabavištu blagoslov Božji, proglaši zavod otvorenim.

Nasim pak Vrbničanom preporečamo, da se okorite ovom novom kulturnom stičeštinom, slijući svu svoj mladi i nevini pomladak u tu školu, ne pazet što će možda iz početka i doprinjeti koju žrtvu makar i teškom mukom, jer smo sigurni, da će prekomjerna plemenitost i darežljivostica oca toga zavoda i tomu doskočiti tako, da će i ovo breme s vremenom skiniti s njihovih ledja i mezinče svoje sasvijem uzeti pod svoje veleđusno okrilje.

Zatezaju se gradnjom ceste Cres-Lošinj. U lanjanu zasjedanju istarskoga sabora bila je prihvadena jednoglasna osnova za gradnju nove ceste Cres-Lošinj. Ta osnova dobila je na vremenu carsku potvrdu — ali sa gradnjom se zateže — premda je zem. odbor jur doznačio veću svetu novcu za početak rada i akoprem je zemljiste većinoma otkupljeno.

Mi neznamo tko zateže s tom gradnjom, ali pučanstvo se opravdano fuži, što se često negradi, koja nesmo sto je veoma potrebita, već bi se tom gradnjom siračno pučanstvo onog kotara u predstojećoj crnoj zimi bar diejomice okoristilo. Narođ pita pomoć koliko od vlade toliči od zemlje jer ga je ljetina izjeverila. Pruzite mu dakle radnje, da zasluži bar toliko a da uzmognе do proljeća prokuburiti.

Voloski kotar:

Koncert Voloskih djaka. Voloski djaci priredili su dan 2. oktobra 1904. koncert s plesom na korist „Djakačkoga pripomoćnoga društva“ u Pazinu, dokako u krasnoj dvorani „Narodnoga doma“. Koliko su dobili za rečeno djakačko društvo, neznam. Da je pak koncert inače uspješan, mogu reći sa svim osvijedorenjem. Djaci naši osvjetlili su si lice. Učinili su sami što bijude u njihovih silah, a priskočili su njim na pomoć i mnogi drugi i mnoga druga. Glasba Jelačićevaca iz Rieke igrala je krasno većinom hrvatske i u obće slavenske komade. Upravo je razigrala duše. Mužki zbor odgjevao je krasno sve komade, i likiće i junakice, i pobožne. „Zdrava Majrica“ od Albini je dirala je u dno duše. Mješoviti, ženski i mužki zbor, bilo je ugodno i gledati i slušati. Obnesle su se naše gospodice i naša mlada gospoda. Ko bi to bio rekao prije samih deset godina! Ipak napredujemo. Jako mnoge komade moral i su oplovati. Nije se jih moglo donaslušati. Tako su bili mili i dragi. Čast njim; a čest usobito gospodinu Brajši, koji ih je tako dobro uvježbao. I predstavljalo se je došta dobro igricu. Traži zeta ple-

miča. Bilo je došta smjeha. Samo napred nase djevojčice i naši mladčići! Bilo tako i drugud! Spajalo se ugodno sa koritom!

Iz Kastva nam javljaju: Među onimi, koji su u najnovije doba učinili izpit župnički, je Žiganto Ivan. I netom ga je položio, elo već ga sele drugamo. Ide za upravitelja župe u Lovran. Njemu je samo čestitati, što je tako mlad počasen. Ovdje žale za njim, kao vrlo dobrim povjedacem i vjeroučiteljem. Školska dječa neće ga lako zaboraviti, a mit roditelji kojim je na srcu usjao njihove djece. Sad ostaje sam župnik dekan Anton Elner, i kapelan Ivan Vrabec. I jedan i drugi razdini su, i sposobni i savjestni u vršenju svoje službe. Al baš i za to, jer hoće da savjestno obavljaju svoje raznovrsne zadatke, neće moći obavljati ih. Sam ured župni i dekanski je takav, da treba čitavoga čovjeka. K tomu kralj, ženitbe, bolnici, mrtvi, propovjedi, u obće dušobrižničtvu za preko 5000 stanovnika, razrešenih, uru i više daleko. K tomu pri dolaze škole, koje opet trebaju jednoga čovjeka. Petrazredna mužka, trorazredna ženska škola, dakis 8 razreda, po 2 sata vjeronauka na tjedan, to je 16 sati. Na pripravnici i dečkoškoj školi bar po 1 sat, eto 18 sati, ure koliko jih je određeno za jednoga vjeroučitelja. I ako se uzme jednoga svećenika, za ured, i treba ga, jednoga za škole, takodje potrebito, onda cielo dušobrižničtvu ostaje bez svećenika. Mi znaino, da se gospoda, iako su tri, preveć napinju; dvojica mogli bi se napeti još jače, ali ne dulje od par mjeseci. Obnemogli bi, pak bi se i nje izgubilo. Prečastni biskupski ordinarijat će sve to valjda uvažiti, pak podati ovamo još jednoga kapelana, ne u najkraćem vremenu, nego bezodzvolno.

Sajam „Belo nedjelje“ u Kastvu obnesao se je kao uvjek kad je tolije ljepe vrieme. Trgovci izprek Učke, iz Kranjske, Rieke, dolazili su već dan dva prije, a bliznji isti dan, prvu nedjelju oktobra, na blagdan Majke Božje od Ružarija. Ljudi bilo je toliko, da se je doli od Sv. Lucije pa gori do Crikvenice jedva moglo micali. A bilo jih je iz sve Kastavštine, iz susjednih občina Volosko-Opatijske, Veprijske, Lovranske, Mošćenicko-Brščke, pa izprek Učke, onda iz Rieke, Sušaka, Grobnika i dalje, te iz Kranjske. Blago bilo je svakovrstnoga. Vina što istraskoga, što dalmatinskoga, a najviše domaćega popilo se je svu silu. Prvo je ovogodišnjo, pak svak hoće, da se ga užije. Kod služba Božjih bila je crkva uvjek natlačena. I taj blagdan i sajam pokazao je, da je Kastav glavno stješte ljudi u izložbenoj stranah Istre, pače da sva ostala mjestra daleko nadskrivaju.

Pazinski kotar:

Lindar 3. t. mj. Danas preselio se c. kr. post. ured u nove prostorije. Tim je preuzetnost i svojeglavost sadasnje od-premijeljice skršena. Ujedno otvoren je natječaj na ovo mjesto.

Očekujemo od c. kr. ravnateljstva, da će imenovati sposobnu osobu t. j. takovu, koja poznaj i hrvatski odnosno slovenski jezik, da budu mogli stranke s njom u svojem jeziku optiće bez tumača. Dosađenja odpremljitelja iz mrežne sprave našem jeziku nije se dostojala na hrvatski pozdrav ni odgovoriti, a hrvatska pitanja muće će je rješavala kako da bi bila niema, u koliko je razumjela. Župa Lindar izuzev 4. obitelji, koje talijanski govore, čisto je hrvatska. Ovim pitanjem otpasti će jedan listić sa onog „glasovitog trifoliuma“, koji je svima ovdje poznat, a nadamo se od „pozvanih faktora“, kojima su odnosili u Lindaru poznati, da će i ostala dva listića tog „trifoliuma“ doskor po stati na promjeni zraka, posto je ovdje peronopera na nje pala, bez da budemo prisiljeni na ovom mjestu javno ustati. Naša ustrpljivost jo izačpljena. Mislimo, da se razumijemo! Dopisniku u br. 37. N. Sl. nisu odnosa u Lindaru znani, kad radi o spasu duša onog čestitog puka.

onako piše ili pak znaće iskrivljivo stvari. Mi proti našem pastiru javimo za sada pisati nećemo, a braniti ga nemožemo. Talijani se hvale, da je on njima u prilog. Očekujemo pravican sud od njegovih po-glavarja.

Uslijed dugotrajne suse izdala nasova godina. Bielog žita prirasio za polovicu; kukuruze, krumpira i pažula nema ni za trećinu a kuhanje ništa. Vina ima više nego lani, a nije bilo dugi niz godina tako dobro. Trgovima, koji žele dobru kapljicu i koji obječao ovdi vino kupuju preporučame se.

Strašna nesreća — brat ubio brata! U Sv. Petru u Šumi, občina Tinjan dogodila se je dane 29. pr. mj. strašna nesreća. Mladi Alojzij Bratulić vratio se je nedavno od vojnictva te je rado ostalim kmetovima prijevadio o vojnicičkom životu. Medju njegove najrevnije slušatelje spadao je brat mu Mate i prijatelj Fran Bratulić. Uzgo onog nesretnog dana lovačku pušku, stade juž pokazivali kako se vrše razne vježbe sa puškom. Puška bijaše krcata a mladić nije za to znao. Okrećuće smo tamu pušku odapne nehotke kokot, hitac prasnu i pogodi obojicu slušatelje tako nestrelno, da je Matej nakon jednog sata u mukah preminuo dotim je Fran Bratulić ranjen u obraz — nu na sreću nepogibeljno.

Ljudi božji neigrjate se s oružjem.

Porečki kotar:

Razpušteno talijansko zastupstvo. Citamo u talijanskim listovima Primorje, da je c. kr. namjestničtvu u Trstu dogovorno, da se zem. odborom u Poreču razpustilo talijansko občinsko zastupstvo u Vizinadi i da je imenovalo trojicu občinara t. j. Jarkova Sabza, Ivana Mechisa i Mateja Cattarincicu, kao upravitelje do obnove novoga zastupstva.

Talijanski listovi nekažu razloge, zbog kojih je to zastupstvo razpušteno, pa radi toga molimo naše prijatelje iz one občine, da naši oni te razloge probiće izvole. Iz Grožnjana pišu nam. Izvanski nasi upljeni pošli su u novomu župu upravitelju g. Apoloniju, te su tražili od njega, da im drži hrvatsku propovjed poslije Evangelija, a ne prije ili poslije sv. mise. On im reče neka se obrate na biskupski ordinarijat i da će se držati njegovih nalogova.

Sada se prodice prije sv. mise, a to ima za posledicu, da je crkva prazna. Na to se pozivaju Talijani već, da je hrvatska propovjed smješena. Nu to ne stoji. Neka se drži propovjed pod misom, pak ćemo viditi koliko će biti slušatelja, kako ih je vaza bivalo.

Ako se može za Talijane propovjediti pod sv. misom talijanski, zašto se nebi za Hrvate, za ogromnu većinu župljana propovjedalo pod sv. misom hrvatski? Jednake dužnosti i jednak prava. Očekujemo od biskupskog ordinarijata, da će dati analog g. župe-upravitelju neka zadovolji opravданoj želji i molbi većine župljana i to tim više, što to učekuje i sam g. župe-upravitelj.

Koparski kotar:

Iz Nomjana (občina Buje) pišu nam, da je poslan na Brdo talijanski svećenik Coronini, koji nezna ni reći hrvatske. Na Brdu su bile glagoljske matice nepretrgano kroz 20 godina. Tamo se je uvjek hrvatski propovjedao, citalo Epistol i Evanđelje i druge obrede vršilo. Do sada su bili tamo uvjek hrvatski, ili slovenski svećenici, posljednji između njih bio je veleć. g. Ivo Vranjac. Sve obitelji osim 3—4 jesu hrvatske. Pošto su do sada inači naučili hrvatski u hrvatskom jeziku, znači ljudi smo kako će se onaj tužni narod sada izpovedati svećeniku, koji absolutno nezna hrvatski.

Možda će nam se odgovoriti, neka se narod pomogne sa ono par riječi talijanskog jezika, što ih možda znaje, nu taka deskočica nije na mjestu tamo, gdje se

Naši mladi i stari puzavci i lizavci okrećati će pobožno očima na ovu našu opravdanu priču, pak će baciti krvnju na Vas, g. urednike, ili na Vaše dopisnike, da toboz bune i puntaju narod proti višim crkvenim poglavarcima. Da imaju oni ljuhavi da biednog naroda bar onoliko, koliko je crna za noktom, ustali bi s nama proti svjetovnim i crkvenim oblastim, koje zatiru naše „narodne pravice u javnim uredih, u školi i crkvi. Nu oni takve ljuhavice neimaju ili je imati nesmiju ako žele postići ono, za čim teže.

Razne primorske vesti.

Novi namjestnik za Primorje. Jaylja se službeno, da je bivši namjestnik za Primorje Goëss na vlastiti molbu neslužbeni i da mu je tim povodom podijeljen red željezne krune I. razreda.

Njegovim naslijednikom imenovan je dosadašnji zemaljski predsjednik u Bukovini knez Hohenlohe.

Novi namjestnik za naše Primorje je raznijerno mlad čovjek, jer mu imade tekako 40 godina.

U glavnom mjestu Bukovine, u Černovici izkazalo mu je gradjanstvo službeno i privatno burne ovacije povodom njegovog imenovanja za namjestnika u Trstu. To bi moglo značiti dvoje t. j. da je ono gradjanstvo radostno, što odlaže iz Černovica ili ono se veseli s njim, što je promaknut imenovanjem na onako važno mjesto, kao što je mjesto namjestnika u Primorju. Uzmimo da je ovo poslije a da ne učinimo nikomu krivo.

Novoga namjestnika za Primorje hvale neobično njemački liberalni i socijalistički listovi. Takva hvala imala bi na Slavenje, Hrvate i Slovence Primorje preplašiti. Ali mi se rietih ne plasimo. Mi očekujemo novoga namjestnika na djelu i po tomu ćemo go suditi.

Ali se dakle ne veselimo dolazku novoga namjestnika nit se ga plasimo znaće, (da se na ovom važnom mjestu samo pravedan muž dulje održati može) da načinjenci dolaze i odlaze a narodi ostaju.

Imenovanje. Nas zemljak Jerko Oršić imenovan je bio ovih dana asistentom kod računarskog odiela u Ministarstvu finančija u Beču. — Čestitamo.

Služba sudbenoga sluge raspisana je na zemaljskom sudu u Trstu. Godišnja plaća 800 K doklade 240 K u službeno odcjelo. Molitelji koji imadu dokazati poznavanje zemaljskih jezika, valja da predlože svoje molbe na predsjedničtvu c. kr. zem. suda u Trstu do 10. novembra o. g. zem. Saziv carevinskog vjeća. Iz Beca pišu, da se glasa u tamošnjim kršćansko-socijalnim krugovima, da će ministar predsjednik dr. Koerber sazvati carevinsko vjeće pod sv. misom talijanskim, da se nebi za Hrvate, za ogromnu većinu župljana propovjed poslije Evangelija, a ne prije ili poslije sv. mise. On im reče neka se obrate na biskupski ordinarijat i da će se držati njegovih nalogova.

Sokolski savez. Dan 6. novembra o. g. obdržavati će se sokolska društva Hrvatske, Bosne-Hercegovine, Istre i Dalmacije veliku osnovateljnu skupštinu na Sušaku radi ustrojenja „Sokolskog saveza“ iz navedenih zemalja.

Iz kulturnog vjeća za Istru. Dosadašnji član toga vjeća kao odaslanik zem. odbor u stalnom odboru toga vjeća g. dr. V. Scampicchio dao je ostavku a na njegovom mjestu imenovan je zem. odbor g. V. Mrachu iz Pazina. Naši mladiči. Tko bi od istarskih učitelja želio nabaviti za sebe ili školu „Metodiku“ dr. J. Turića, može je dobiti kod pisca za jednu krunu (knjiziška cijena 4 K). U toj će knjizi nači učitelji sva rezultate pedagoške nauke, primijenjene na naše prilike, pak si tim olakšati rad u školi i postignuti veći uspjeh.

Svećenicičima, učiteljima i drugim rođoljubima stavljamo na srce „Hrvatsko društvo“ za namještjanje naučnika u obrt i trgovinu u Zagrebu. Sto je to društvo?

Evo odgovora. Društvo sakuplja po svim hrvatskim zemljama dječake koji su se vojnici posvetili, kojemu zanatu i trgovini i to sirovima i imućinje, pak ih na mjestu kod raznih obrtnika i trgovaca po svim hrv. pokrajinama.

Koju može platiti neku malenkost, a koji ne može ući se, hraniti i odjevati badava.

Tko se sam odjeva i plati putne troškove sliži kod gospodara 3 god. ostali pak četiri.

Tko bi želio poslati kojeg sirom dječaku iz Istre, neka moli kod društva, da mu pošalje "šegriske prijave," koje će on izpuniti i uz šk. svjedodžbu i domovnicu poslati Ravnateljstvu društva pod gorjnjim naslovom. — Dječaci se šalju ili Ravnateljstvu u Zagreb ili na opredijeljeno im mjesto. — Koja hrvatska pokrajina ima potrebu domaćih zanatlja i trgovaca kao tužna Istra?

Po svim gradovima sve sami Talijani a po selimi većim dijelom isto. Naša djeca će ovako po tri ili četiri godine u Hrvat. ili Slavoniji proboravati i doći u Istru mlađici uzgojeni hrvati duhom i onda demati domaće kovače, stolare, urare i t. d.

Onda se neće ovđe Šepiriti Krmeli, furlani i drugi potepuhni, koji su si srodmnjačnim željevima istar. seljaka napunili džepove i živu udobno ili ovđe ili su se povratili u gladnu Italiju. Dakle, tko ljubi ovu grudu zemlje u kojoj se je rodio, neka nastoji, da što više naših sirom dječaka posalje društvu. Da bi barem iz svakoga seba po jedan otišao u zanat, koliko domaćih zanatlja bi imala Istra do 4 godine. I to će reći nešto za narodnu stvar! Dakle na noge rodoljub!

Za "Narodni Prosvjetu" u Istri prisploale: veleuč. gosp. Ivan Kos, guman. pravnatelj iz Pazina 15 knjiga; Joso Buric, pravnik iz Rijeke 39 knjiga; Fran Peršić, župe-upravitelj iz Vodica 11 knjiga; Zorko Klun, župe-upravitelj iz Bresta 10 knjiga; Blaž Posedel, gimnazijalac iz Sluma 7 knjiga; Ivan Finderle, gimnazijalac iz Sluma 8 knjige; Vjekoslav Kraševac, hrgoslov iz Tominja 10 knjiga; Sime Ribarić, trgovac iz Unca u Kranjskoj 5 knjiga i 3 geografske karte; Fran Vidović, obič. tajnik iz Boljuna 3 knjige; Ivan Ribarić Janko iz Vodica 2 knjige; Mate Ribarić-Stipan iz Vodica 1 krunu.

Svim plemenitim darovateljima najljepša hvala! — Knjige, koje slige do sada na dar birane su, ali ne mogu se dati narodu u ruke, budući su većim dijelom nevezane. Novčani će se prinosi upotribiti u tu svrhu.

Kad bi se istarski rodoljubi ugledali u dosadašnje darovatelje, u kratkom bi razinaku oživjele po Istri "Narodne Prosvete." Bile bi to tvrdjave slavenskog običaja ove zemlje, tvrdjave, u kojima bi bile organizovane naše čete za svaki slučaj.

Istarska akad. omladina.

Knjige i novčani prinosi neka se salju na naslov: Joso Ribarić, stud. agr. Vodice u Istri.

Visokom kr. zem. vladom proglašena liekovitom vodom rđnicom

APATOVACKA KISELICA

narava alkaličko-muriatična-litijačka kiselica, vrlo bogata ogljikom kiselinskom

izvrstno i poput kristala čisto stolno piće.

Glavoljni lečnički anotiratori prepisuju oву kiselicu s najboljim uspehima kod svih bolesti probavnih organa i grkljana proti infuzima i reumama, kod želudičnog plitnog, gelenor i svih drugih katara, proti hemoroidima (žlatnoj zili), kod bolja bubrega, mješura, kameuce, žeterne bolesti, zrnatih i neteklih žetara, žaravite i mnogih drugih bolesti. Praktičano izvrstno i nemakarljivo sredstvo kod spolnih i mnogih drugih ženkih bolesti.

Analiziranje ju prof. dr. E. Ludwig, c. kr. dvorski savjetnik i kr. prof. dr. S. Bošnjuković.

Nagradjena na mnogim velikim strukovnim izložbama sa 15 zlatnih medalja.

"Upraviteljstvo vrlo Apatovacke kiselice"

ZAGREB, Ilica broj 17.

Dobiva se u svim ljekarnama, trgovinama mirodija, restauracijama i gostionicama.

Književne vesti.

Knjige "Matica Hrvatska" od god. 1903. mogu se dobiti kod uprave "Naša Sloge," tiskara J. Krapotić i dr. u Puli. (Via Sissano-Diana).

Mali debrtovor je najjeftiniji i veoma razširen te obilježen mladinski list sa slikama. Ove godine nastupa 10. godište. Cijena mu je samo 60 fl. za cijelu godinu, za poštarinu 20 fl. više. Taj se list odlikuje lepim stilom za djecu pučkih škola, a preporučile su ga na temelju stručnjačke ocjene kr. zemalj. vlada u Zagrebu, bosansku u Sarajevo i dalmatinsku u Zadru za nabavu djeci pučkih škola kao i za nagrade koncem škol. godine.

Naručbe i predplate šalju se vlastniku Fr. Bartušu, ravnaj. učitelju u Zagrebu.

Svoji k svojim!

Skladište pokućtva goričko-solanske

STOLARSKE ZADRUGE

(prije Anton Gernigaj)

TRST

Via di Piazza vecchia 1, polak crkve Sv. Petra.

Tvornica sa strojevnim obratom.

Pokućtvo izrađuje se samo u pedi izsušenim drvom.

Konkurzacija izključena. — Za solidnost se jamči.

Prodaje se takodjer uz mjesecnu odplatu.

Zastuplje u Trstu, Splitu i Aleksandriji. Ilustrovani cincici se šalju na zahtjev.

Oglas.

Podpisani časni se ovime javiti gg poduzetnikom građe i slavnom občinstvu, da ima na raspodjeljivanje svakovrsnog saživo, škalina, bankina, kapnica (grandalj) itd., sve iz najboljeg crvenkastog i bijeličastog miramor-kameida uz slijedeće cijene:

I. Šalj u deblijini od 8—12 cm učijenjen sa česljem za postavu na mjesto po m² K 5.—

II. Isto učijenjen sa puntom po m² K 4·40.

III. Kapnice (grandalj) za krovove po metru K 1.—

VI. Skalini i bankini pako po pogodbi i to sve franko na postaju Pazin.

Pobliže informacije koli pismene toli ustmjene daje podpisani sam.

Lindar, selo Lovrinic.

Anton Lovrinic pok. Josipa.

Javna zahvala.

Duboko ganuti radi tolikih dokaza prijateljstva i sućuvstva, koje su primili prigodom smrti i pogreba nezaboravne sestre pak četiri.

MARIJE

zahvaljuju se podpisani najsrdičnije rodbini, prijateljem, susjedom i znancem, koji saučestvovaše u njihovoj težkoj žalosti.

Bog platio stostruko svima!

U Trstu, 8. oktobra 1904.

M. Mandić, Dr. F. Mandić.

Pčelno - voštene svieće

po kilog. K 4·90, u svakoj težini i duljini, iz pravoga, garantirano pčelnoga voska.

Vodenje svieće iz gori imenovanog voska, ukrašeno u relifu sa zlatom, točenjem sviećem itd.	kg. po K 4·90
Svieće za božićno dobro u 6 boja,	kg. po K 8·—
svi ukraseni s odjeljivim sveticama	kg. po K 8·—
Tamjanigrima, majolicu	kg. po K 8·—
grana	kg. po K 8·—
Svieće za pogrebe po vrlo sličnoj cijeni.	kg. po K 8·—
Gersheimovi stenji (litiji) i statika za vječno luce.	kg. po K 8·—
Isto tako slike s pletom (stolni) i navadni,	kg. po K 8·—
Preporučam se prečasnom svećenstvu, p. n. občinstvu najponajviše.	kg. po K 8·—

J. KOPAČ, voćarača u Garici.

Antun Klement

krojački majstor.

FORO — PULA — FORO

Ovih dana prisjepilo je raznog sukna za jesenska i zimska muška odjeća.

Preporuča se najuljednije p. n. občinstvu za cijenjene naručbe.

Istarska Posuđilnica u Puli.

Prima zadugare, koji uplačuju zadružnih diečova jedan ili više po kruni 20.

Prima novac na štednju od svakoga, ako i nije član istoga 4%, kamata čisto bez ikakvog odbitka.

Vraća na štednju uložene iznose do 100 K bez prednogodnog odakza, iznose do 400 K uz odakz od 8 dana, iznos c. 1000 K uz odakz od 14 dana, a tako i veće iznose ako se nije kod uloženja suglasno ustanovio veći ili manji tok za odakz.

Zajmove (posude) daje samo zadrugaram, i to na hipoteku ili na mjenice i zadužnike uz garantiju.

Uredovni sati svaki dan po podne; u nedjelju i blagdan po osim lipnja i augusta mjeseca od 9—12 prije podne.

Družvena pisarna blagajna nalazi se u Via Giulia br. 5, prizemno lijevo, gdje se dobivaju pobliže informacije.

Ravnateljstvo.